

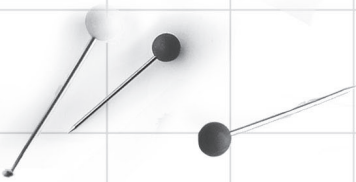
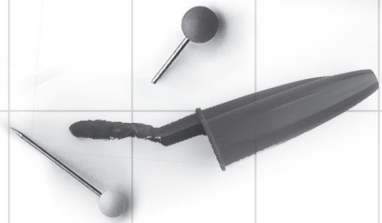
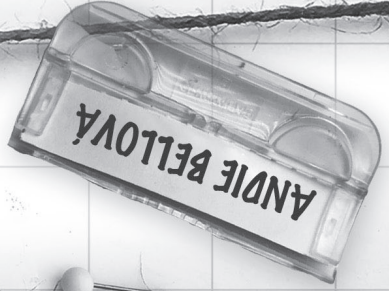
Bestsellerová YA detektívka

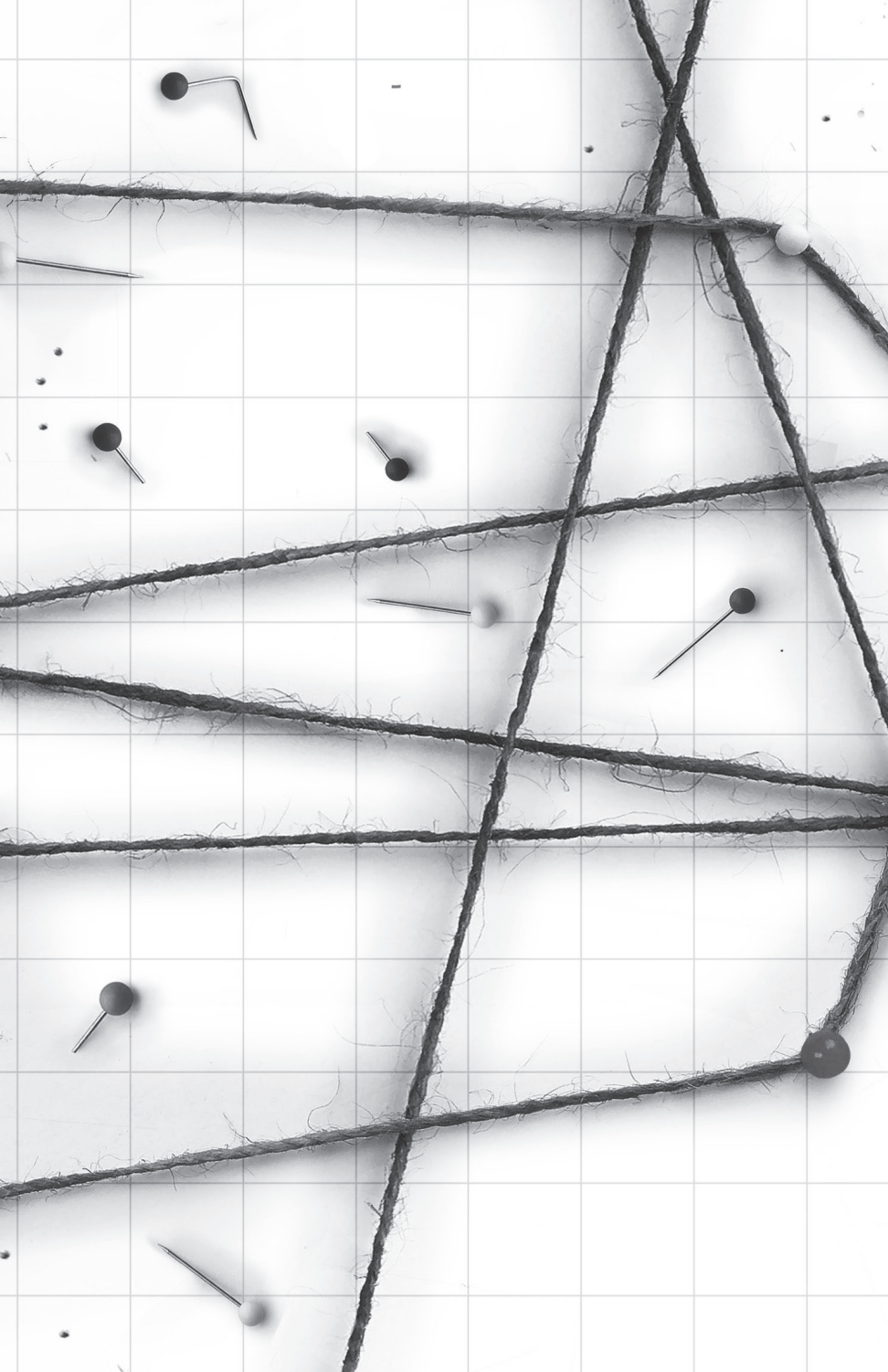
Ako nájsť vrah

Príručka
pre dobré dievčatá

HOLLY JACKSON

Ako nájsť vraha

Príručka pre dobré dievčatá

Knihy, ktoré by sa ti mohli páčiť:

SARAH LYU

Najlepšie lži

C. G . DREWS

Tisíc dokonalých tónov

BRENDA RUFENER

Tu bývam

MARISHA PESSL

Návraty do Nesveta

ASHLEY WOODFOLK

Krása, ktorá pretrvá

NED VIZZINI

Niečo ako čistá depka

Ako nájsť vraha

Príručka pre dobré dievčatá

HOLLY JACKSON

slovar

Original English language edition first published in 2019
under the title *A Good Girl's Guide to Murder*
by Egmont Books UK Limited,
2 Minster Court, London EC3R 7BB.
Text copyright © 2019 Holly Jackson
The moral rights of the author have been asserted
Translation © Dominika Weinstock 2020
Slovak edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o., Bratislava 2020

ISBN 978-80-556-4550-6

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy sa nesmie reprodukovať ani šíriť v nijakej forme ani nijakými prostriedkami, či už elektronickými, alebo mechanickými, vo forme fotokópií či nahrávok, respektíve prostredníctvom súčasného alebo budúceho informačného systému a podobne bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

Z anglického originálu *Holly Jackson: A Good Girl's Guide to Murder*, ktorý vyšiel vo vydavateľstve Electric Monkey, an imprint of Egmont UK Limited London 2019, preložila Dominika Weinstock.

Prvé slovenské vydanie

Zodpovedná redaktorka Františka Gibalová

Editorka Dana Brežňanová

Vydalo Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o., Bratislava v roku 2020.

Sadzba Alias Press, s. r. o., Bratislava

Tlač FINIDR, s. r. o., Český Těšín

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

www.slovart.sk

Cena uvedená na obálke knihy je nezáväzným
odporučením pre konečných predajcov.

Mame a ocovi,
táto prvá patrí vám.

PRVÁ ČASŤ

KRÁLOVSKÁ
AKADEMICKÁ
SKUPINA

Oceňovanie
akademických
výsledkov

STREDOŠKOLSKÁ ODBORNÁ ČINNOSŤ 2017/18

Číslo uchádzača

4169

Celé meno uchádzača

Pippa Fitz-Amobiová

Časť A: Návrh uchádzača

Vyplní uchádzač

- Predmety alebo oblasť (oblasti) záujmu, ktorých sa týka téma:

Angličtina, žurnalistika, investigatívna žurnalistika, trestné právo

Pracovný názov stredoškolskej odbornej činnosti

Predstavte skúmanú tému vo forme vyhlásenia/otázky/hypotézy.

Prieskum vyšetrovania nezvestnej osoby Andie Bellovej z Little Kiltonu z roku 2012.

Podrobná správa o tom, ako sa printové/televízne médiá a sociálne siete stali neoceni-
teľnými hráčmi pri policajnom vyšetrovaní, s využitím prípadu Andie Bellovej ako prípa-
dovej štúdie. A dôsledky toho, ako tlač prezentovala Sala Singha a jeho údajnú vinu.

- Moje počiatočné zdroje budú:

Rozhovor s odborníkom na nezvestné osoby, rozhovor s miestnym novinárom, ktorý
písal o prípade, novinové články, rozhovory s členmi komunity. Príručky a články
o policajných postupoch, psychológii a úlohe médií.

Poznámky konzultanta:

Pippa, už sme sa rozprávali, že si si vybrala neuveriteľne citlivú tému – prišerný zločin, ktorý sa stal v našom meste. Viem, že ťa od nej neodhovorím, no projekt som prijala len pod podmienkou, že neprekročíš žiadne etické hranice. Počas práce na výskume sa budeš musieť uberať takým smerom, aby si sa priveľmi nesústredila na citlivé otázky.

Jasne však hovorím, že nesmieš mať **ŽIADNY KONTAKT** s rodinami, ktorých sa tento prípad týka. V opačnom prípade to budem považovať za porušenie etiky a tvoj projekt bude diskvalifikovaný. A nepracuj veľmi. Želám ti pekné leto.

Vyhlasenie uchádzača

Potvrdzujem, že som si prečítala predpisy týkajúce sa nečestných postupov vysvetlených v upozornení uchádzačom a porozumela som im.

Podpis:

Pippa Fitz-Amobiová

Dátum:

18. 07. 2017

Jeden

Pip vedela, kde bývajú.

Všetci v Little Kiltone to vedeli.

Ich príbytok bol ako dom, v ktorom straší. Keď ľudia prechádzali okolo, pridali do kroku a slová im uviazli v hrdle. Ukričané deti sa cestou domov navzájom vyzývali, kto sa odváži prebehnúť k prednej bránke a dotknúť sa jej.

V dome však nestrašili duchovia, žili v ňom traja smutní ľudia, ktorí sa pokúšali žiť ako predtým. Nestrašili v ňom bližajúce žiarovky ani prízračné lietajúce stoličky, iba čierne nasprejované slovo *Zberba* a kameňmi rozbité okná.

Pip vždy premýšľala, prečo sa nepresťahovali. Niežeby sa museli, oni predsa nič zlé nespravili. Nechájala, ako dokázali takto žiť.

Pip vedela mnoho vecí; vedela, že hippopotomonstrosesquipedaliofóbia je odborný názov pre strach z dlhých slov, vedela, že bábätká sa rodia bez kolenných jabĺčok, spamäti ovládala najlepšie citáty Platóna a Catona a vedela aj to, že existuje vyše štyritisíc rôznych druhov zemiakov. Ale nevedela pochopiť, ako Singhovci dokázali nájsť silu ostať žiť tu. Tu v Kiltone, pod ťarchou toľkých skúmavých očí, poznámok šepkaných tak, aby ich bolo počuť, krátkych susedských rozhovorov, ktoré sa už nenaťahovali na dlhé.

Bolo mimoriadne kruté, že ich dom bol v tesnej blízkosti gymnázia, kam chodili Andie Bellová aj Sal Singh a kam sa o pár týždňov, keď sa augustové slnko zmení na septembrové, vráti Pip do posledného ročníka.

Pip zastala a položila ruku na bránku. Už v tej chvíli bola odvážnejšia ako polovica detí v meste. Očami sledovala chodník vedúci k dverám. Je to síce len pár metrov, no mala pocit, že medzi bránkou a dverami sa rozprestiera hlboká priepasť. Je možné, že je to veľmi zlý nápad; aj tú možnosť zvážila. Ranné slnko pálilo a cítila, ako sa jej džínsy začínajú lepiť o podkolené jamky. Zlý nápad alebo odvážny nápad. Najväčší myslitelia dejín však vždy uprednostnili odvahu pred bezpečím; tieto slová zmierňujú aj najhoršie nápady.

Tvárila sa, že tú priepasť nevidí, podišla k dverám, ešte raz sa uistila, že robí dobre, a trikrát zaklopala. Dvere odrážali jej napätý obraz: dlhé tmavé vlasy, na končekoch trochu vyťahané od slnka, bledú tvár napriek tomu, že práve strávila týždeň na juhu Francúzska, bystré hnedozelené oči pripravené na konfrontáciu.

Začula štrngot padajúcej retiazky, dvojité odomknutie a potom sa dvere otvorili.

„Áno?“ ozval sa a rukou pridržiaval dvere napoly otvorené. Pip zažmurkala, aby naňho toľko nezízala, no nevedela si pomôcť. Vyzeral úplne ako Sal: ten Sal, ktorého poznala z televíznych reportáží a novinových fotiek. Sal, ktorý bledol v jej adolescentnej pamäti. Ravi mal bratove strapaté čierne vlasy odhrnuté nabok, hrubé klenuté obočie a pokožku s dubovým odtieňom.

„Áno?“ ozval sa znova.

„Och...“ Pippa zvyčajne vedela ľudí okamžite očariť, no ten toraz sa jej nepodarilo zareagovať hneď. Mozog usilovne spracovával informáciu, že na rozdiel od Sala má na brade jamku úplne ako ona. A odkedy ho naposledy videla, dosť narástol. „Och, prepáč, ahoj.“ Rozpačito zamávala a ihneď to olutovala.

„Ahoj.“

„Ahoj, Ravi,“ pozdravila. „Ja... nepoznáš ma... som Pippa Fitz-Amobiová. V škole som bola o pár ročníkov nižšie ako ty, kým si odišiel.“

„Aha...“

„Len som chcela vedieť, či si môžem ukradnúť okamih tvojho času. Teda, nielen okamih... Vedel si, že okamih je naozajstná jednotka času? Je to sto milisekúnd, tak... mal by si na mňa niekoľko nasledujúcich okamihov času?“

Panebože, toto sa stane vždy, keď je nervózna alebo ju niekto zaženie do úzkych; začne chrliť zbytočné fakty, ktoré vyznievajú ako nevydarený vtip. A ešte nič: nervózna Pip začne hovoriť ako snob, akoby nepatrila do strednej triedy, ale nešikovne sa snažila napodobniť tú vyššiu. Kedy naposledy použila slovo „okamih“?

„Čo?“ spýtal sa Ravi zmätene.

„Prepáč, nevšímaj si to,“ otriasla sa Pip. „Robím v škole SOČ-ku a...“

„Čo je SOČ-ka?“

„Stredoškolská odborná činnosť. Je to projekt, na ktorom pracuješ nezávisle od prípravy na maturitu. Môžeš si vybrať akúkoľvek tému.“

„Aha, tak ďaleko som sa v škole nedostal,“ poznamenal.
„Odišiel som, hneď ako sa dalo.“

„No, len som premýšľala, či by si bol ochotný spraviť so mnou rozhovor pre tento projekt.“

„O čom je?“ Tmavé obočie sa mu priblížilo k očiam.

„Nuž... o tom, čo sa stalo pred piatimi rokmi.“

Ravi nahlas vydýchol, pery sa mu skrútili, akoby bol nahnevany.

„Prečo?“ spýtal sa.

„Lebo si nemyslím, že to spravil tvoj brat – a chcem sa pokúsiť dokázať to.“

Produkčný záznam – 1. zápis

Rozhovor s Ravim Singhom rezervovaný na piatok poobede (vezmi si pripravené poznámky).

Napiš prepis rozhovoru s Angelou Johnsonovou.

Úlohou produkčného záznamu je zmapovať akékoľvek prekážky, ktorým človek čelí počas výskumu, pokrok a ciele záverečnej správy. Môj produkčný záznam bude musieť byť trochu iný: zapíšem sem všetok svoj výskum, relevantný aj irelevantný, lebo ešte stále neviem, aká bude moja záverečná správa ani to, čo vlastne bude relevantné. Nevieam, čo chcem dosiahnuť. Budem musieť počkať a zistiť, v akej pozícii budem v závere výskumu a akú esej budem potom schopná dať dokopy. [Začína mi to pripomínať denník???

Dúfam, že to *nebude* taká esej, akú som navrhla pani Morganovej. Dúfam, že napíšem pravdu. Čo sa naozaj stalo Andie Bellovej 20. apríla 2012? A – ako mi našepkáva inštinkt – ak Salil „Sal“ Singh nie je vinný, kto ju potom zabil?

Nemyslím si, že sa mi naozaj podarí vyriešiť tento prípad a odhaliť osobu, ktorá zavraždila Andie. Nie som policajтка s prístupom k forenznému labáku (to je jasné) a takisto si nič nenahováram. Ale dúfam, že môj výskum pomôže odhaliť fakty a správy, ktoré povedú k rozumným pochybnostiam o Salovej vine a naznačia, že polícia sa mylila, keď prípad uzavrela bez toho, aby sa v ňom vrtala hlbšie.

Takže moje skutočné výskumné metódy budú: rozhovory s tými, ktorí mali k prípadu najbližšie, posadnuté stalkovanie sociálnych sietí a divoké, DIVOKÉ špekulácie.

[PANI MORGANOVEJ TOTO NEUKAZUJ!!!]

V prvej fáze projektu budem skúmať, čo sa stalo Andrei Bellovej – ktorú všetci poznali ako Andie – a okolnosti týkajúce sa jej zmiznutia. Tieto informácie vezmem z novinových článkov a policajných tlačových konferencií z toho obdobia.

[Zapíš si zdroje hneď, aby si ich nemusela dopisovať neskôr!!!]

Skopírované z prvého celoštátneho spravodajského výstupu, ktorý oznamoval jej zmiznutie:

„Andrea Bellová, 17, bola minulý piatok vo svojom domovskom mestečku Little Kilton v Buckinghamshire nahlásená ako nezvestná.

Odišla z domu vo svojom aute – čiernom Peugeote 206 – s mobilným telefónom, ale nevzala si so sebou nijaké oblečenie. Polícia tvrdí, že jej zmiznutie je pre ňu „neobvyklé“.

Cez víkend polícia prehľadávala zalesnenú oblasť v blízkosti jej domova.

Andrea, známa ako Andie, je beloška, meria stošesťdesiatosem centimetrov, má dlhé blond vlasy. Predpokladá sa, že večer, keď zmizla, mala oblečené tmavé džínsy a krátky modrý sveter do pásu.“¹

V neskorších článkoch bolo viac podrobností o tom, kedy Andie naposledy videli živú, a časový rámec, v ktorom ju pravdepodobne uniesli.

Andie Bellovú „naposledy videla živú jej mladšia sestra Becca 20. apríla 2012 okolo 22:30.“²

Potvrdila to aj polícia na tlačovej konferencii v utorok 24. apríla: „Záznamy z bezpečnostných kamier pred STN Bank na High Street v Little Kiltone potvrdzujú, že zachytili Andino auto pohybovať sa smerom od domu približne o 22:40.“³

Podľa rodičov Jasona a Dawn Bellovcov „(ich) mala Andie vyzdvihnúť z večierka o 0:45“. Keď sa neobjavila a neodpovedala na telefonáty, začali obvolávať jej priateľov a priateľky, či nevedia, kde by mohla byť. Jason Bell „zavolať políciu a nahlásil nezvestnosť svojej dcéry v sobotu nadržanom o 3:00“.⁴

Takže čokoľvek sa v tú noc stalo Andie Bellovej, sa odohralo medzi 22:40 a 0:45.

Toto je vhodné miesto na prepis telefonického rozhovoru s Angelou Johnsonovou zo včerajška.

---

1 www.gbtc.co.uk/news/uk-england-bucks-54774390-23/04/12

2 www.thebuckinghamshiremail.co.uk/news/crime-4839-26/04/12

3 www.gbtc.co.uk/news/uk-england-bucks-69388473-24/04/12

4 Forbes, Stanley, 2012, „Skutočný príbeh vraha Andie Bellovej“, Kilton Mail, 1/05/12, str. 1 – 4.

Prepis rozhovoru s Angelou Johnsonovou z Úradu pre nezvestné osoby

- Angela: Haló?
- Pip: Zdravím, vy ste Angela Johnsonová?
- Angela: Pri telefóne, áno. Vy ste Pippa?
- Pip: Áno, ďakujem veľmi pekne, že ste mi odpísali na email.
- Angela: Za málo.
- Pip: Nebude vám prekážať, ak si tento rozhovor nahrám, aby som ho neskôr mohla prepísať do projektu?
- Angela: Isteže, môžete. Mrzí ma, že vám môžem venovať asi len desať minút. Čo by ste chceli vedieť o nezvestných osobách?
- Pip: Povedzte mi, čo sa stane, keď niekoho nahlásia ako nezvestného. Aký je postup a prvé kroky polície?
- Angela: Takže, ak niekto zavolá na linku 112 alebo 158 a nahlási nezvestnú osobu, polícia sa pokúsi zistiť čo najviac podrobností, aby dokázala identifikovať možné riziká pre nezvestnú osobu a aby mohla adekvátne zareagovať. Podrobnosti, ktoré si pri tomto prvom telefonáte vyžiada, zahŕňajú meno, vek, popis osoby, aké oblečenie mala na sebe naposledy, okolnosti jej zmiznutia, či je zmiznutie pre danú osobu nezvyčajné, podrobnosti o vozidle, ak so zmiznutím súvisí. Na základe týchto informácií polícia zhodnotí, či ide o prípad s vysokým, nízkym alebo stredným rizikom.
- Pip: Za akých okolností sa považuje prípad za vysoko rizikový?
- Angela: Ak ide o zraniteľné osoby vzhľadom na vek alebo hendikep, hodnotí sa to ako vysoké riziko. Ak je to pre ne nezvyčajné správanie, môže to naznačovať, že im mohol niekto ublížiť, a aj to sa hodnotí ako vysoké riziko.
- Pip: Takže ak má nezvestná osoba sedemnášť rokov a nemá vo zvyku utekať z domu, považuje sa taký prípad za vysoko rizikový?
- Angela: Ak je nezvestná osoba nepľnoletá, jednoznačne áno.

- Pip: Ako polícia reaguje na vysoko rizikový prípad?
- Angela: Policajti sú okamžite vyslaní na miesto, odkiaľ pochádza nezvestná osoba. Policajti musí o nej získať ďalšie podrobnosti, napríklad o jej priateľoch alebo partneroch, o jej zdravotnom stave či bankové informácie pre prípad, že by mohla potrebovať vybrať si peniaze. Budú tiež potrebovať niekoľko fotografií nezvestného z nedávneho obdobia a vo vysoko rizikových prípadoch môžu vziať vzorky DNA pre prípad, že budú potrebné pri ďalšom forenznom skúmaní. A so súhlasom majiteľov dôkladne prehľadajú dom, aby zistili, či sa v ňom hľadaná osoba neskrýva alebo nezatajuje, a prípadne zaistili ďalšie dôkazné stopy. To je bežný postup.
- Pip: Takže polícia okamžite hľadá stopy alebo známky toho, že nezvestná osoba je obeťou zločinu?
- Angela: Jednoznačne. Ak sú okolnosti zmiznutia podozrivé, policajti sa riadia heslom „ak máte pochybnosti, považujte to za vraždu“. Samozrejme, len veľmi malé percento prípadov nezvestných osôb prerastie do prípadov vraždy, ale policajti majú pokyny dokumentovať dôkazy hneď od začiatku tak, akoby vyšetrovali vraždu.
- Pip: A ak počiatočné prehľadanie domova neprinesie nič významné, čo sa deje ďalej?
- Angela: Rozšíria prehľadávanú oblasť na bezprostredné okolie. Môžu si vyžiadať telefonické informácie. Vypočujú priateľov, susedov, všetkých, kto by mohol mať relevantné informácie. Ak ide o nezvestnú mladú osobu, tínedžera, nepredpokladá sa, že rodič, ktorý ohlasoval nezvestnosť, pozná všetkých priateľov a známych svojho dieťaťa. Ich rovesníci sú zvyčajne dobrým zdrojom ďalších dôležitých kontaktov, viete, tajných priateľov a podobne. Zvyčajne sa tiež dohaduje mediálna stratégia, lebo žiadosti o informácie v médiách môžu byť v takýchto situáciách veľmi užitočné.
- Pip: Takže ak zmizne napríklad sedemnásťročná dievča, polícia kontaktuje jej priateľov a chlapca hneď v začiatkoch?